

Rep. Nr. 19/11

*

AR. NB-001-04

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing van
27 september 2011

*

Beroep tegen de
beslissing van 21 maart
2000 van de Beperkte
kamer, na vernietiging
van de beslissing van 30
november 2000 van de
Commissie van beroep
bij arrest van de Raad
van State nr. 128291 van
19 februari 2004.

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van : Mevrouw A..., verpleegkundige, wonend te XXXX ,
met als raadsman mr. B..., advocaat te XXXX

Tegen : RIZIV - Dienst voor geneeskundige
evaluatie en controle, openbare instelling van sociale zekerheid, met
zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, dr. C..., geneesheer-inspecteur
en de heer D..., attaché, ambtenaren bij geïntimeerde.

* * *

Op de openbare terechtzitting van 28 juni 2011 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

* * *

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- A. Vernietiging van de beslissing van de Commissie van Beroep dd. 30 november 2000 inzake mevrouw A..., verpleegkundige, bij arrest nr. 128.291 van 19 februari 2004 van de Raad van State
- B. Besluiten van geïntimeerde van **29.03.2006** dienend in de Kamer van beroep ex oud art. 155 onder A.R. 73/04 .
 - Beroepsbesluiten van verzoeker in beroep van **19.09.2006** dienend in de Kamer van beroep ex oud art. 155 onder A.R. 73/04.
 - Syntheseconclusies van verzoeker in beroep van **07.12.2010**.

- Vervangende synthesesenota van verzoeker in beroep van **07.12.2010**.

C. Oproeping van de partijen en hun raadsmanen : Oproeping van de partijen en hun raadsmanen : **18.04.2011**.

D. Vaststelling van rechtsdag : **28.06.2011**.

E. Partijen hebben sinds de vaststelling van rechtsdag **geen** nieuwe besluiten, nota's of stukken neergelegd.

F. **Geen** enkele partij heeft toepassing gevraagd van art. 18, § 2, tweede lid (afzien van de openbaarheid), van het Procedurereglement van 9 mei 2008.

Gehoord op de openbare terechtzitting van 28 juni 2011 :

- dr. C..., geneesheer-inspecteur in de medisch-technische toelichting bij het standpunt van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle;

- de heer D..., attaché, in de juridische toelichting bij het standpunt van geïntimeerde;

De debatten, gevoerd in het Nederlands, werden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de buitengewone terechtzitting van 27 september 2011.

VOORGAANDEN IN DE PROCEDURE

1. DE BESLISSING VAN DE BEPERKTE KAMER

Bij beslissing van 21 maart 2000 heeft de toenmalige Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor geneeskundige controle geen verbod op verzekeringstegemoetkoming opgelegd in de kosten van de geneeskundige verstrekkingen.

2. DE BESLISSING VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Op 14 april 2000 tekent mevrouw A... hoger beroep aan tegen de beslissing van de Beperkte Kamer van 21 maart 2000, die haar op 30 maart 2000 was betekend.

Op 30 november 2000 verklaarde de Commissie van Beroep het hoger beroep onontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

De Commissie van beroep legde een minimaal verbod van verzekeringstegemoetkoming van vijf dagen op.

3. HET ARREST VAN DE RAAD VAN STATE nr. 128291 dd. 19 februari 2004

Op 29 januari 2001 heeft mevrouw A... verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend bij de Raad van State.

Dit verzoek strekt er toe de vernietiging te bekomen van de beslissing van 30 november 2000 van de Commissie van beroep ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige controle van het RIZIV en wordt gesteund op :

Bij arrest nr. 128.291 van 19 februari 2004 besliste de Raad van State tot vernietiging van de voormelde beslissing van de Commissie van beroep.

De betrokken verpleegkundige legde op 29 januari 2001 een verzoekschrift tot nietigverklaring neer, ter griffie van de **Raad van State**. De Raad van State vernietigde de betwiste beslissing van de Commissie van Beroep gedeeltelijk bij **arrest nr. 128.291 van 19 februari 2004** voor wat de vijf dagen verbod op verzekeringstegemoetkoming betreft met de volgende motivering...

*“Overwegende dat luidens artikel 156 van de ZIV-wet de Beperkte kamers de verzekeringsinstellingen het tegemoetkomen in de kosten van geneeskundige verstrekkingen kunnen verbieden over een tijdvak van vijf dagen tot één jaar, wanneer ze worden verleend door een zorgverlener die de wets- of verordeningsbepalingen betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen niet naleeft; dat het gebruik van het woord “kunnen”, behoudens tegenindicatie, inhoudt dat het bevoegde orgaan niet verplicht is een sanctie uit te spreken, doch desbetreffend over een appreciatiebevoegdheid beschikt; dat dergelijke tegenindicatie noch door de bestreden beslissing, noch door de verwerende partij, wordt aangebracht; dat bovendien wetsbepalingen waarin een sanctie wordt opgelegd, gebaseerd op het gedrag van rechtsonderhoringen, restrictief, t.t.z. in het voordeel van de betichte, moeten worden uitgelegd; dat de Commissie van beroep in de bestreden beslissing de Beperkte kamer een appreciatiebevoegdheid ontzegt aangaande het opleggen van een verbod van verzekeringstegemoetkoming op grond van de overweging dat die kamer “een bestuursorgaan” is, een autoriteit die een emanatie is van het Comité van de Dienst voor geneeskundige controle van het RIZIV”; dat de bestuurlijke aard van het door de wet aangewezen orgaan evenwel het toekennen van een discretionaire bevoegdheid niet in de wet staat; dat de Commissie van beroep daarnaast ook nog wijst op de mogelijkheid van willekeurige beslissingen; dat discretionaire bevoegdheid evenwel niet betekent dat men over een willekeurige macht beschikt; dat de Commissie van beroep derhalve artikel 156 van de ZIV-wet verkeerd toepast waar ze van oordeel is “dat, wanneer de ten laste gelegde inbreuken bewezen zijn, de beperkte kamers in beginsel een administratieve sanctie dienen op te leggen” en “de beperkte kamer de sanctie moet opleggen als ze vaststelt dat de consitutieve bestanddelen van de gesanctioneerde inbreuk bewezen zijn”; dat het middel gegrond is; dat het gegrond bevinden van dit middel slechts leidt tot een **gedeeltelijke vernietiging van de bestreden beslissing, met name wat het uitgesproken verbod van verzekeringstegemoetkoming betreft;**”*

De zaak werd verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Nederlandstalige Kamer van beroep.

Standpunt van de partijen na arrest van de Raad van State

Beide partijen zijn het er over eens dat de Kamer van Beroep alleen nog

de beslissing van de Beperkte Kamer kunnen bevestigen. De geïntimeerde gaat uitdrukkelijk akkoord dat door de Kamer van Beroep geen sanctie meer kan worden opgelegd.

*
* *

BEOORDELING

1. De ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep aangetekend bij de toenmalige Commissie van beroep is tijdig en op regelmatige wijze ingesteld.

Het hoger beroep is ontvankelijk.

2. De bevoegdheid van de Kamer van Beroep

In de overgangsbepaling van artikel 216 van de Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkering, gecoördineerd op 14 juli 1994 (afgekort : ZIV-wet 1994), zoals hersteld bij Programmawet (II) van 24 december 2002 (B.S. 31 december 2002), werd ten aanzien van de bevoegdheid van de voormalige Commissie van beroep en Kamer van beroep het volgende bepaald :

“(…)

De Commissies van beroep bedoeld in artikel 155, derde lid, blijven de beroepen behandelen die hen zijn voorgelegd en waar de appellant of diens raadsman, reeds verschenen is vóór de opheffing van artikel 156. In geval de Raad van State echter één van hun beslissingen vernietigt, wordt de zaak naar de Kamer van beroep bedoeld in artikel 155, § 6, verwezen.”

Bijgevolg behoorde het aan de toenmalige Kamer van beroep om zich over de huidige zaak uit te spreken.

Inmiddels werd het materiële en formele recht inzake de geneeskundige controle en de geschillenregeling, andermaal gewijzigd door diverse wetten die alle dateren van december 2006 (ook “Gezondheidswetten” genoemd).

Krachtens de overgangsbepaling van artikel 112, § 2 van de Wet houdende diverse bepalingen betreffende de gezondheid van 13 december 2006 (gewijzigd bij artikel 261 van de Wet houdende diverse bepalingen van 27 december 2006, B.S. 28 december 2006), werd de Kamer van Beroep, bedoeld in het toenmalig artikel 155, § 6 van de Z.I.V.-Wet van rechtswege ontlast van de beroepen ingeleid vóór 15 mei 2007 (zijnde de datum van inwerkingtreding van de nieuwe Gezondheidswetten, cfr. K.B 11 mei 2007, B.S. 1 juni 2007).

De Kamer van Beroep, ingesteld krachtens artikel 144 van de Z.I.V.-Wet

(zoals gewijzigd bij wet van 21 december 2006, B.S. 14 februari 2007) is overeenkomstig hetzelfde artikel 112, § 2 bevoegd om kennis te nemen van de geschillen betreffende onder meer de inbreuken gepleegd vóór 15 mei 2007 inzake de realiteit en de conformiteit van de aangerekende prestaties met de wettelijke voorschriften.

Bijgevolg dient de Kamer van beroep, ingesteld krachtens artikel 144 van de Z.I.V.-wet, de zaak te beslechten.

3. De tenlasteleggingen en de sanctie

In het arrest nr. 128.291 van 19 februari 2004 van de Raad van State werd de beslissing van 30 november 2000 van de Commissie van Beroep vernietigd, in zoverre verbod wordt opgelegd tegemoet te komen in de kosten der geneeskundige verstrekkingen die door A... zullen verleend worden over een tijdperk van vijf dagen.

In artikel 2 van het arrest van de Raad van State wordt expliciet gesteld dat het beroep voor het overige wordt verworpen.

Dit betekent dan ook dat de beslissing van de Kamer van Beroep dd. 30 november 2000 definitief is voor wat betreft het bewijs van de weerhouden inbreuken én de terugvorderingsbeslissing. Dit dient dan ook bevestigd worden.

De huidig samengestelde Kamer van Beroep dient zich enkel nog te oordelen over het al dan niet toepassen van een administratieve sanctie.

De Kamer van Beroep meent dat voor wat dit aspect betreft de Beperkte Kamer oordeelkundig heeft beslist om geen verbod van tegemoetkoming op te leggen. Ter openbare terechtzitting van 28 juni 2011 heeft de geïntimeerde trouwens expliciet bevestigd dat de Dienst voor geneeskundige evaluatie en Controle niet langer meer een sanctie vordert.

Dit betekent dan ook dat de Kamer van Beroep de bestreden beslissing van de Beperkte Kamer volledig bevestigt.

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden.

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van

de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar doch ongegrond.
Bevestigt de beslissing van 21 maart 2000 van de Beperkte Kamer.

Vordert van de verpleegkundige A... de uitgaven terug met betrekking tot de verstrekkingen ten laste van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen die niet conform de wettelijke en reglementaire bepalingen zijn bevonden voor de aangehouden tenlasteleggingen 1.1, 1.2, 2.3 en 4, voor een bedrag van 14.548,85 EUR (veertienduizend vijfhonderdachtenveertig euro en vijfentachtig cent).

Stelt dat de terugbetaling moet gebeuren door overschrijving op rekeningnummer 679-0019779-88 van het RIZIV, hetzij in éénmaal binnen de maand na het definitief worden van deze beslissing, hetzij door twintig maandelijksse betalingen van ieder 727,44 EUR (zevenhonderd en zevenentwintig euro en vierenvestig cent), waarvan de eerste zal moeten betaald zijn tegen 1 november 2011.

Zegt voor recht dat de verschuldigde bedragen van rechtswege intrest geven vanaf de dag volgend op de vervaldag die in deze beslissing is vastgesteld.

Zegt tevens voor recht dat, in geval appellante in gebreke blijft de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen kan worden belast met de terugvordering van de verschuldigde bedragen overeenkomstig de bepalingen van artikel 94 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van **27 september 2011** van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- De heer Vincent DOOMS, magistraat stemgerechtigd Voorzitter
- De heer Martin VOLCKE, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

M. VOLCKE

V. DOOMS

De Kamer van beroep de kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer V. DOOMS, magistraat-Voorzitter, mevrouw en de heer dokter V. DE

GROOF en J. BOYDENS, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw M. ROMBAUT en mevrouw V. DEFREYNE, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de verpleegkundigen. De leden hebben aan de beraadslaging deelgenomen bij wege van advies. De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer M. VOLCKE, griffier in de Kamer van beroep.